

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2531/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Виденов Станимир, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Ђурашиновић, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије - Министарство одбране ВГЦ Београд, који заступа Војно правобранилаштво Београд, ради доношења решења које замењује уговор о закупу стана, одлучујући о ревизији предлагача ББ из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 475/19 од 10.12.2019. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача ББ изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 475/19 од 10.12.2019. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду Р1 239/16 од 06.06.2017. године, упућен је предлагач АА из ... да у року од 30 дана рачунајући од дана доношења тог решења пред тим судом покрене парницу против противника предлагача Републике Србије - Министарство одбране - ВГЦ Београд, ради утврђења права закупа на стану, ближе описаном у изреци, на неодређено време и да примерак тужбе са пријемним печатом суда у истом року достави као доказ, а да ће се уколико не поступи по овом решењу поступак довршити према расположивим доказима у списима предмета.

Против наведеног решења жалбу је изјавила предлагач ББ из ... која је одбачена као недозвољена решењем Вишег суда у Краљеву Гж 475/19 од 10.12.2019. године.

Против наведеног другостепеног решења предлагач ББ је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијено решење у смислу члана 408. у вези члана 420. став 3. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању предлагач АА (супруга пок. ВВ) је поднела 21.10.2014.године, предлог против противника предлагача ради доношења решења које замењује уговор о закупу стана на неодређено време. Поднеском од

12.03.2015.године, ББ, у својству привременог старатеља предлагача ГГ, а након њене смрти као њен правни следбеник (пок. ГГ, мајке сада пок. ВВ) захтевала је доношење решења које замењује уговор о закупу стана на неодређено време. Решењем од 18.02.2016.године, спојени су поступци у предметима Р1 69/15 и Р1 195/14, ради једновременог расправљања и одлучивања о наведеним предлозима.

Правилан је закључак нижестепених судова да предлагач ББ, као ћерка и правни следбеник пок. ГГ, нема правни интерес да жалбом побија решење којим је предлагач АА, упућена да покрене парницу против противника предлагача. Предлагач АА је као супруга пок. ГГ, коме је правноснажном пресудом од 18.02.2008. године, утврђено право да користи спорни стан као купац на неодређено време (у којој пресуди она није наведена као члан породичног домаћинства) упућена као учесник чије право се сматра мање вероватним, на покретање парнице са тужбеним захтевом за утврђење спорног права, које представља предходно питање за овај поступак.

Супротно наводима ревизије у конкретној процесној ситуацији када по подацима из садржине ових списка произилази да је предлагач ББ изјавила жалбу против решења којим је предлагач АА упућена да покрене парницу против противника предлагача, а који у овом ванпарничном поступку немају својство и положај нужних јединствених супарничара сходно члановима 210. и 211. ЗПП исправан је правни закључак другостепеног суда о недостатку правног интереса предлагача ББ за изјављивање жалбе против тог решења следом чега ју је одбацио као недозвољену у смислу одредбе члана 389. став 1. у вези члана 30. ЗВП.

Како предлагач ББ у својој ревизији само паушално наводи „да доношењем назначеног другостепеног решења другостепени суд крши одредбе ЗПП и друге позитивне прописе тако што погрешно примењује материјално право“ без конкретног навођења чињеница из којих се може закључити које одредбе ЗПП је суд погрешно применио и које конкретне прописе је погрешно применио, то су ревизијски разлози неодређени и с`тога ирелевантни за процену основаности изјављене ревизије.

Како се ревизијом не доводи у сумњу правилност побијеног другостепеног решења, Врховни касациони суд је на основу члана 414. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић